

Border terrieren er en aktiv og adræt hund. (Foto: Wiegaarden/Jørgen Bak Rasmussen)

■ TEKST: ANITA CHRISTENSEN OG TINNA GRUBBE

BORDER TERRIEREN

– en aktiv, jagtivrige og charmerende familiehund

Border terrieren har så meget personlighed, at man slet ikke kan forstå, det kan være inde i den lille krop.

Til gengæld ser den umiddelbart lidt kedelig ud for dem, der ikke kender den, og det er nok derfor, den aldrig bliver en "modehund"

Border terrieren stammer fra grænseegnene mellem England og Skotland, og racens navn kommer af det engelske ord "border", der betyder "grænse". Tilføjes "terrier" kommer fra det latinske ord "terra", som betyder "jord", fordi racen har den specielle egenskab, at den går ned i underjordiske huler og gange for at jage rovvildt.

Igennem nogle århundreder var terrieren den britiske underklassens "køter", idet det var forbudt for underklassen at holde og jage med store jagthunde. Jagten var forbeholdt overklassen og aristokratiet. Derfor levede terrieren hos forpagtere, småbønder, hos hestepassere i stalde og lader, hos kvægdrivere, skytter, omvandrende håndværkere og sigøjnere. Disse terriere blev højt skattet som muse- og rottejægere, som rævedræbere og som odderjægere. De var også nyttige hjælpere for vildttve og krybskytter, fordi de lydløst kunne jage små-

vildt som harer og kaniner ind i krybskytters net. Det var fuldstændig ligegyldigt, hvordan disse hunde så ud, og de fandtes i alle mulige farve-, pels- og størrelsesvarianter. Bare de kunne bruges til at fordrive de store ræve fra bjergene, som tog nyfødte lam og stjal fjerkræ fra gårdene. Mus og rotter skadede kornet, og odderen gik for at være den store fisketyv.

Terrieren blev også højt skattet af herremændene og de store bønder på grund af dens evner som ræve- og odderjæger. En overlevering siger, at hertugen af Northumberland tilbød en lejefri forpagtergård som betaling for en fremragende odderjæger. Gennem mere end hundrede år er border terrieren avlet til parforcejagt, en jagt til hest med et koppel foxhounds, 41 i alt, over stok og sten efter en ræv. Når ræven finder et smuthul og gemmer sig, det kan være i et hul i jorden eller en stendynge, stendige eller en bunke grene og kvas, så er

det borderens job at lokalisere ræven og få den ud igen, hvorefter jagten atter går over stok og sten. Det giver sig selv, at opgaven kræver en meget robust og modig hund.

Forskellige racenavne

I 18-hundredetallet havde grænselandets terriere slået sig fast som jagtterriere, men de gik under forskellige racenavne. Da The Kennel Club blev grundlagt i 1873, kom der styr på raceinddelinger, avlsregistre og navngivninger af racer, og dermed blev der bragt orden i det sammensurium af racenavne, der herskede. Border terrierens første racenavn var "Coquetdale terrier", fordi knudepunktet for avlen skulle have været Coquet-dalen. Racen blev kendt under sit nuværende navn omkring 1880, og i 1920 blev den anerkendt som race af den engelske kennelklub. Anerkendelsen vakte dog en vis modstand, fordi man frygtede, at racens fremragende egenskaber skulle ►

FAKTA OM BORDER TERRIEREN

BEHOV

En del motion, afvekslende aktiviteter og tæt kontakt til familien.

TEMPERAMENT

Energisk, jagtivrige, modig og selvstændig. Venlig, selskabelig og omgængelig.

STØRRELSE

Vægt for hanner: 5,9-7,1 kg.
Vægt for tæver: 5,1-6,4 kg.

PELS

Grov og tæt med en tæt tiliggende underuld.

FARVER

Rød, hvedefarvet, grizzle/tan eller blue/tan.

Oprindeligt er border terrieren skabt til jagt, men den fungerer også fortrinligt som familiehund i den aktive familie. (Foto: Hanne Larsen)

Border terrieren har et odderagtigt hoved med små, fremadrettede ører, der skal ligge tæt ind til kinderne, og øjnene skal have et kvikt og opmærksomt udtryk. (Foto: Hanne Larsen)

gå tabt under skønhedskonkurrencernes indflydelse.

Entrede Danmark i 1950'erne

Fra border terrieren blev godkendt som race i England, gik der næsten 40 år, før den første border kom til Danmark. Så vidt vides blev den første border registreret i 1958, og de tre næste i 1960. I begyndelsen af 1960'erne importerede komtesse Abigael Iuel-Brockdorff af Valdemar Slot i Troense en tæve fra England. Det var Portholme Monawin, som hun gjorde til dansk champion. Hun opdrættede under kennelnavnet Ambrosius.

Senere kom Lizzie Waage-Jensen fra Thurø og Hanne Sonne fra Bornholm til, og de må nok betragtes som dem, der for alvor etablerede racen i Danmark.

Robust, selvstændig og omgængelig

Samtidig med at man helt fra racens tilblivelse har avlet på hunde, der kunne deres metier, avlede man også på hunde, der aldrig yppede kiv med andre hunde. De hunde, der ikke kunne eller ville følge med rytterne, fik heller ikke en lang karriere,

hverken som jagt- eller avlshund. Resultatet var, at man fik selvstændige hunde, der var neutrale over for andre hunde og hunde, der uden opfordring fulgte efter dem, den var sammen med.

Border terrieren er en perfekt "hestehund" som færdes hjemmevant i stalde og åbenbart har en adfærd, der ikke irriterer heste. Selv hvis borderen først bliver præsenteret for staldlivet i en sen alder, er det tydeligt, at den har sans for at begå sig mellem hestene, og den er en fortræffelig staldhund og rottefænger.

Dejlig og aktiv familiehund

På grund af det gode temperament, man har avlet frem, har border terrieren også vist sig som en vidunderlig familiehund for den aktive familie. Den elsker at lege og trives fint i selskab med børn. I øvrigt er de fleste bordere utroligt glade for legetøj, bide-/ruskating, pivedyr, bolde og den slags, og den kan lege selv i timevis. En anden beskæftigelsesmulighed er at lave forskellige tricks – det er også noget, borderen synes er sjovt. Den er lærenem og -villig – men man skal ikke tage fejl

af, at man har med en selvstændig hund at gøre. Træning og opdragelse skal starte tidligt og være meget konsekvent. Gammeltdags "kadaverdisciplin" siger den nej tak til, og det kommer der intet positivt ud af. De gode resultater opnås ved positive indlæringsprincipper som f.eks. klikkertræning – og masser af belønning.

Aktivitet – og hygge

Mange tror, at fordi en border terrier skal kunne følge en hest en hel dag, så skal den have uendelig meget motion. Det skal den ikke, men det er jo oprindeligt en arbejdshund, så får den ikke rørt sig nok, bliver den meget rastløs. Den elsker, at man laver noget sammen med den, og hvis motionen ikke foregår på de gode jagtture – her i Danmark har vi jo ikke parforcejagter som i England, men almindelige rævejagter – så trives borderen også fint med lange gåture ved skov og strand. Også agility og andre aktiviteter er den med på. Når borderens behov for aktivitet er opfyldt, elsker den også at putte sig i sofaen eller foran pejsen og hygge sig sammen med familien. ■